

در روند برگزاری این دوره از جشنواره، مدیران، مسئولان و چهره‌های مهم فرهنگی و هنری از جشنواره بازدید کردند و در جریان برگزاری و اکران فیلم‌ها قرار گرفتند. در حاشیه همین بازدیدها اظهارنظرهایی در خصوص جشنواره مطرح شد که بار معنایی این دوره را بیشتر می‌کرد. به علاوه کارگاه‌های تخصصی نیز با حضور چهره‌های مهم سینمایی برای علاقه‌مندان به دنیای سینما برپا شد.

در روند برگزاری این دوره از جشنواره، مدیران، مسئولان و چهره‌های مهم فرهنگی و هنری از جشنواره بازدید کردند و در جریان برگزاری و اکران فیلم‌ها قرار گرفتند. در حاشیه همین بازدیدها اظهارنظرهایی در خصوص جشنواره مطرح شد که بار معنایی این دوره را بیشتر می‌کرد. به علاوه کارگاه‌های تخصصی نیز با حضور چهره‌های مهم سینمایی برای علاقه‌مندان به دنیای سینما برپا شد.

رضا کیانیان:
در ساخت فیلم کوتاه از عوامل اسم و رسم‌دار استفاده نکنید

رضا کیانیان در نشست تخصصی «پرستش از بازیگردان» را برای علاقه‌مندان برگزار کرد و در بخشی از این نشست گفت: من به دوستان جشنواره هم گفتم قاعدتاً فیلم کوتاه به بازیگردانی احتیاج ندارد چون در آن یا از کسانی استفاده می‌شود که بازیگر نیستند، یا می‌خواهید درباره کسی فیلم بسازید که او وجود دارد. این بازیگر پیشکسوت در بخش دیگری از این نشست توضیح داد: وقتی می‌خواهید فیلم کوتاه بسازید از بازیگر و تصویربردار اسم و رسم‌دار استفاده نکنید چون وقتی فیلم‌تان تمام می‌شود مثلاً می‌گویند آقای کلاری فیلم را ساخته است، پس سعی کنید در فیلم‌تان کار خودتان را نشان دهید. این را هم باید بگویم اگر نخواهید یک چیز را مد نظر داشته باشید اشتباه می‌روید پس باید خلاقیت داشته باشید به شرطی که دنیای خود را بشناسید.

بهروز افخمی:
در سینما با مخاطب آگاه روبه‌رو هستید

بهروز افخمی که برای تدریس فیلمنامه با به این جشنواره گذاشته بود درباره اهمیت فیلمنامه در فیلم کوتاه گفت: این مهم است که موضوعی که نزدیک به ۱۵۰ صفحه کتاب را در برمی‌گیرد، آیا در دو صفحه هم می‌تواند اجرا شود یا خیر؟ اگر بشود باید این کار را کرد چون مخاطب با پرده بزرگ رو به روست. باید بدانید که در فضای سینما با مخاطب آگاهی روبه‌رو هستید که هوش بالایی دارد و در تاریکی به پرده سینما نگاه می‌کند؛ توجه مخاطب به فیلم است و اگر فیلم خسته‌کننده باشد و یا نکته اضافی داشته باشد مخاطب به سرعت متوجه می‌شود. وی ادامه داد: غفلت از همین نکته باعث شده است کار بسیاری از فیلمسازان ضعیف باشد و دلیل آنکه این روزها سینما به مرگ خود نزدیک می‌شود همین است. در سینما مخاطب با حس گروهی که روح جمعی هم نامیده می‌شود روبه‌رو است و این موضوع کاملاً در سینما احساس می‌شود. زمانی که جمعیت انسانی دوره جمع می‌شوند چیزی بیش از روح جمعی ظاهر می‌شود که در استادیوم‌ها قابل تشخیص است. برخی این روح جمعی را مهیب می‌دانند چرا که چنین جمعیتی قدرتمند است و ممکن است از او کارهای بزرگی سر بزنند؛ روح جمعی بسیار باهوش است و فیلمساز باید همواره این نکته را در ذهن داشته باشد.

رسول صدرعاملی:
سینمای منحصر به فرد خود را خلق کنیم

رسول صدرعاملی هم از دیگر سینماگرانی بود که برای برگزاری کارگاه حاضر شد. او در این کارگاه به آموزش «تجربه‌گرایی در ژانر» پرداخت که در بخشی از صحبت‌های او آمده بود: «اگر ژانر را شناسیم هیچگاه فیلمساز خوبی نخواهیم شد، مانند استاد ادبیاتی که حافظ و سعدی را نشناسد و بعد بخواهد شعری بسراید. در فیلمسازی نیز باید بدایم قصه‌پردازی یعنی چه و تمامی اساس و بنیاد فیلمسازی چه تعریفی دارند. همچنین باید افراد تحسین شده این حوزه را به خوبی بشناسیم و آثار آنها را ببینیم تا بتوانیم به جهان بینی فارغ از دنیای هر فیلمساز دیگری برسیم و به نوعی سینمای منحصر به فرد خود را خلق کنیم. ما باید در ابتدا ژانر را بشناسیم و بعد سراغ دگرگونی آن برویم تا بتوانیم اثری هنری خلق کنیم. باید امپرسیونیسم را بشناسیم تا بتوانیم در سینما ساختار شکن باشیم و این دانش و دانایی به ما کمک می‌کند تا نوآور و به نوع واقعی فیلمساز باشیم.» صدرعاملی البته اشاره‌ای هم به وضعیت این روزهای جامعه کرد و گفت: هرچند که افراد زیادی می‌خواهند من در این رویداد حضور نداشته باشم اما من فعالیت و رفتار هنری را همچنان مهم می‌دانم و به آن معتقد هستم. او همچنین تأکید کرد: امیدوارم که حاکمیت این مملکت به یک آگاهی و دانایی درستی از مردم و خواسته‌های آنها برسد. معمولاً اثر برتر نمایش داده شده در جشنواره فیلم کوتاه تهران روی آنتن سیما می‌روند. این آثار می‌تواند از ژانرهای کمدی، کودک و نوجوان و ژانر فانتزی باشد که آثار سینمایی کمتری به آنها اختصاص داده شده باشد. تنوع ژانر در سینمای کوتاه به نفع سینمای ایران است چرا که رویکرد مبتنی بر تنوع ژانر معضلات سینمای داستانی را نیز برطرف خواهد کرد.

احمد رضا درویش:
کنار فیلمسازان جوان ایستاده‌ام

احمد رضا درویش نیز در نشست تخصصی «۳۹-۲۰» با موضوع کارگردانی در سی و نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران بیان کرد: من خیلی معتقد به صنعت سینمای ملی و بین‌المللی ایران نیستم و به طور روشن به این موضوع اعتقاد ندارم که سینمای ما ملی، صنعتی یا بین‌المللی است. اینکه می‌گویند سینمای ما صنعتی است نیز یک فریب است. وی گفت: من بعد از «رستاخیز» به دلایل مختلف در هیچ جمعیتی حاضر نشدم اما بحث سینمای جوانان ایران یک بحث مجزا است. من یک سابقه طولانی در این انجمن دارم، چه در بیست و چند سالگی و چه بعد از ساخت اولین فیلم بلندم که درگیر انجمن بودم و به محافل مختلف آن دعوت می‌شدم. درویش ادامه داد: احساسم این است وقتی میان شما حرف می‌زنم کنار شما ایستاده‌ام، پس تلاش می‌کنم زبان شما باشم. دو نکته در اساسنامه سینمای جوانان ایران است: یکی کشف استعدادها و جوانان اما محدود کردن سینمای جوانان به این اصل کمی بی‌انصافی است کار سینمای جوانان در اصل ارتقای سطح زیبایی‌شناسی در فرهنگ و هنر است. بسیاری آمده‌اند دوره‌های سینمای جوانان را گذرانده‌اند اما نتوانستند در جایگاه فیلمسازی باشند. وی ادامه داد: برخی خودشان را با تلاش‌شان بالا کشیده‌اند اما باقی کجا هستند، یکی از وظایف و رسالت مهم این است که به جامانده‌ها کمک کند گرچه همه نمی‌توانند سینماگر شوند. آموزشگاه‌ها و دانشگاه‌ها ما محدودیت دارند اما سینمای جوانان در همه جا دفتر دارد. باید رویکرد انجمن سینمای جوانان ایران ملی باشد. می‌دانم سینه شما انباری از حرف‌های مختلف است اما دوست داشتم اینجا زبان شما باشم. درویش در بخش دیگری از صحبت‌های خود درباره ساخت «رستاخیز» بیان کرد: تا وقتی وضع این فیلم مشخص نشود درباره آن صحبت نمی‌کنم. گرچه قول‌هایی درباره این فیلم دادم اما این فیلم همچنان وضعیت نامشخصی دارد. دوستانی قبلاً در جایگاهی بودند که نباید می‌بودند. آنها رفتند، دوستان جدید هم آرزوهایی درباره فیلم دارند ولی فقط آرزو است. همچنین فیلم در پلتفرم‌های خارجی در حال عرضه بین‌المللی است. مجوز بین‌المللی هم صادر شده اما سؤال این است که چطور این مجوز صادر شده و تماشاگران خارجی می‌توانند فیلم را ببینند اما ایرانی‌ها روی پرده نه؟ طبق عهده‌ای که با عوامل، خدای خودم و صاحب رستاخیز بستیم، این فیلم را برای پرده سینما ساخته‌ام و تمام امکانات فیلم برای نمایش در سالن استاندارد جمعی است که این آرزوی من محقق نشده است. اما آرزوی اصلی من محقق شد، یعنی اینکه فیلم ساخته شد. وی تأکید کرد: صبر من زیاد است و می‌دانم بالاخره اکران می‌شود. وقتی دیگر اسمی از ما نیست یا حتی صد سال دیگر، بالاخره فیلم یک فیلمساز دیده می‌شود. این فیلم مگر فقط برای جشنواره بود که بعد پرود داخل قوطی یا بالاخره فیلم از کشور درمی‌آید و دیده می‌شود پس ترجیح می‌دهم انتقال تجربه کنم اما درباره رستاخیز صحبت نکنم.

محمد خزاعی:
جشنواره فیلم کوتاه براساس نیازها طراحی شده است

در حاشیه برگزاری جشنواره، محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی طی مصاحبه‌ای و با اشاره به لزوم حفظ همدلی و همراهی فیلمسازان سینمای کوتاه با یکدیگر بیان کرد: سینما و سینمای کوتاه می‌تواند چراغ راهی برای ترسیم و تکوین آینده سینما و نسل‌های فیلمسازی باشد. وی افزود: استقبال خوب از سی و نهمین دوره این جشنواره نشان داد که چقدر کار همکارانم در برگزاری این رویداد بزرگ فرهنگی و هنری درست، منطقی و بجا بوده و ثابت کرد که چقدر بستر و تقاضا برای فیلم‌های کوتاه در جامعه زیاد است که این وظیفه ما را برای کار در حوزه فیلم کوتاه سنگین‌تر می‌کند. خزاعی با اشاره به ویژگی‌هایی چون تنوع و گوناگونی ژانرهای سینمایی مانند درام، کمدی، فانتزی، ملودرام، رازآلود، وحشت، جنگی و دفاع مقدس، معمایی و توار، علمی تخیلی و آخرالزمانی افزود: حضور پررنگ فیلم اولی‌ها، توجه به استعدادها، نو، اهتمام ویژه به فیلم‌ها و مضامین انقلابی و دفاع مقدسی و... نشان می‌دهد که جشنواره بر اساس مطالعه و نیازها طراحی شده و در حال برگزاری است.

محسن یزدی:
تحریم جشنواره‌ها اتفاق مثبتی نیست

محسن یزدی، مدیر شبکه مستند سیما در حاشیه بازدید از سی و نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران، درباره این جشنواره و رویکرد جدید آن که تنوع ژانر است، گفت: دیگر شکی در اهمیت بالای جشنواره فیلم کوتاه تهران وجود ندارد و سینمای کوتاه، پایه و بنیان سینمای بلند داستانی است که بسیاری از سینماگران بزرگ ایرانی کار خود را از این سینما آغاز کرده‌اند. وی درباره اعتراض‌هایی که به برگزاری جشنواره در شرایط فعلی وجود داشت، بیان کرد: باید به این موضوع توجه کرد که اگر جشنواره امسال برگزار نمی‌شد، چه تضمینی وجود داشت که زمان دیگری برای برگزاری در سال جاری پیدا کنیم؟ آثار کوتاه در حال حاضر به جز فضای جشنواره‌ای جایی برای نمایش ندارند. اگر این جایگاه را هم از دست دهند چه کسی خوشحال می‌شود؟ آیا این رفتارها باعث ارتقای سینمای کوتاه می‌شود؟ من معتقدم که باید فضای نقد به رسمیت شناخته شود اما تحریم یک جشنواره و فشار به شرکت‌کنندگان آن برای انصراف هیچ‌گاه اتفاق مثبتی را با خود به همراه ندارد. اثری که تنها شکل دیده شدن آن در جشنواره فیلم کوتاه است چرا باید برای انصراف تحت فشار قرار گیرد؟

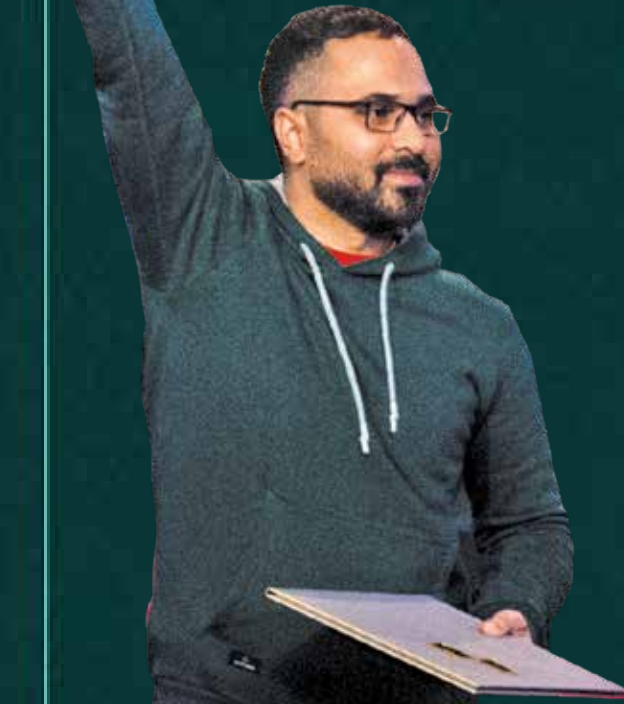

روح‌الله سهرابی:
سینمای کوتاه جایگاه مستقل خود را به رسمیت می‌شناسد

روح‌الله سهرابی، عضو هیأت داوران بخش فیلم‌های داستانی جشنواره فیلم بین‌المللی کوتاه تهران و مدیرکل نظارت بر عرضه و نمایش فیلم‌های سینمایی سازمان سینمایی درباره فیلم‌های این دوره از جشنواره بیان کرد: به عنوان داور باید بگویم فیلم‌های امسال در مقایسه با سال‌های قبل از لحاظ فرم و تکنیک جهشی تحسین‌برانگیز داشته‌اند. از سوی دیگر سینمای کوتاه همواره جایگاه مستقل خود را به رسمیت می‌شناسد و فاصله معناداری با سینمای بلند حرف‌های ایجاد می‌کند. وی ادامه داد: اگر فیلمساز عرصه فیلم کوتاه و اساساً سینمای کوتاه ما به سمتی برود که به عنوان طرفیت مستقل تلقی و دیده شود، جایگاه و اعتبار خود را به بین‌اهالی سینما، علاقه‌مندان و فعالان این عرصه تثبیت خواهد کرد پس امیدوارم که فیلمسازان کوتاه به این سمت حرکت کنند.

متقاضی شرکت در ایران و سراسر جهان به عنوان در غرب آسیا مطرح است

ویژه‌های برخوردار است؟

اهمیت جشنواره‌ای چون جشنواره فیلم کوتاه نیز از این حیث ویژه است که تاکنون فیلمسازان و هنرمندان زیادی را به سینمای بلند داستانی معرفی کرده است. از این رو می‌توان جشنواره فیلم کوتاه را جدای از هویت مستقلی که برای خود تعریف کرده، پل ارتباطی فیلمسازان با سینمای بلند دانست، دقیقاً همان فیلمسازی که با تولید آثار سینمایی بلند خود به جشنواره‌های بین‌المللی مهم در سراسر دنیا راه یافتند و توانسته‌اند جوایز متعدد و مهمی را برای سینمای ایران به ارمغان آورند.